

In De Week Gelegd 16-26, 19-04-2026, Een ware levensweg
Handelingen 2,22-23 | Petrus 1,17-21; Lukas 24,13-35

Vaticaankenner en hoogleraar geopolitiek Piero Schiavazzi beweert dat de wereldvrede vooral gevaar loopt door conflicten tussen gelovigen *binnen* religies (Tel. 12-04-2026). Dit beïnvloedt de wereldverhoudingen op fundamentele wijze. Hij wijst bij de islam op strijd tussen de soennieten en sjiieten. Daarnaast ziet hij bij christenen een groeiende kloof tussen evangelicalen en katholieken. Waar de katholieke kerk vast houdt aan een wereldvisie, zijn evangelische

kerken nationaal gericht, met alle gevaren van dien voor de wereldvrede. Vraag is: hoe vinden we *luisterend* naar elkaar een ware *levensweg*?

In de eerste lezing verhaalt het boek Handelingen dat God zelf Jezus' weg van vrede en verzoening heeft bekrachtigd met machtige daden, wonderen en tekenen. Jezus werd van *binnenuit* door verradershand aan het kruis gedood. Maar God heeft zijn dood *ontbonden*. Jezus kon daar niet in worden vastgehouden, zijn weg gaat verder!

Hier sluit Petrus op aan. Hij schrijft dat allen die in Christus geloven, verlost zijn uit het zinloze bestaan dat we van onze voorouders erfd. Dit danken wij aan het bloed van Jezus. Hij gaf zijn leven voor *alle* mensen: voor de hele wereld. Door Jezus geloven wij in God en God is onze hoop. Ja, hoop doet leven; God wijst ons een ware *lévensweg*.

Dat wordt door Lukas prachtig verteld in zijn verhaal over de twee leerlingen op weg naar Emmaüs. Zij waren getuigen van Jezus' dood en begrafenis en zijn daar stuk van. Hoe nu verder? Daarover spreken zij samen. Dan voegt zich iemand bij hen, die vraagt wat er aan de hand is. De leerlingen zien niet dat het Jezus *zélf* is die *mét* hen *op weg gaat*. Zij vertellen over hun verdriet, maar *óók* dat vrouwen hen in de war brachten met het verhaal dat zij engelen hadden gezien die vertelden dat Jezus leeft. Nu vertelt hun tochtgenoot dat de profeten reeds voorspeld hadden dat de Messias moest lijden en over alles wat op Jezus betrekking had. Later aan tafel, breekt hij met hen het brood en *dán* ontdekken zij in *één* 'klap' dat het de Heer is naar wie zij luisterden en die de weg met hen deelde. Hij verdreef hun droefheid en gaf hen nieuwe moed. Het pad naar Emmaüs werd een weg van leven. Waar wij luisteren naar Jezus wordt ook ons pad een ware levensweg!

